ATOŠVAISTĖ
MAŽEIKIŲ MERKELIO RAČKAUSKO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Cognosce te ipsum (Cicéro)

Mieli Mokytojai, esami ir buvę kolegos, šiandien norime pasakyti AČIŪ. Už tai, kad kiekvieną rytą skubate pas jauną žmogų. Kartais smalsų, kartais tylų, kartais abejojantį savimi. Ir niekada nežinote, kuris Jūsų žodis, žvilgsnis ar padrąsinimas jam taps tuo, kurį jis prisimins po daugelio metų.

Mokytojo darbe tiek daug nematomų dalykų. Bet būtent jie ir yra patys svarbiausi. Todėl šiandien linkime Jums ypatingų M: MEILĖS – tam, ką darote. MATYMO – ne tik mokinio, bet ir žmogaus. MOTYVACIJOS – net tada, kai diena būna sunki. MEISTRIŠKUMO – kuris gimsta iš patirties ir širdies. MAŽŲ PERGALIŲ – kurios kartais reiškia daugiau už didelius pasiekimus. MYLIMŲ ŽMONIŲ – šalia. MINČIŲ – kurios augina ir įkvepia. MOKĖJIMO SUSTOTI – pasidžiaugti tuo, ką jau sukūrėte. Ir dar vieno labai brangaus M – MŪSŲ. MŪSŲ mokinių. MŪSŲ kolegų. MŪSŲ gimnazijos. MŪSŲbendrystės. Ačiū, kad esame MES.

METŲ MOKYTOJAS 2026

Mielosios Virginija Aurylaite ir Irena Urbonienė, kaip gera, kai apdovanojimai surado Jus, nes tikrai esate to vertos.

Ačiū už idėjas, kurios augina sparnus. Ačiū už bendrystę, kuri suartina. Ačiū už meilę darbui ir mokiniams, ją jaučia ne tik gimnazistai, bet ir mes visi. Ačiū, kad esate mūsų mokyklos spalva, šiluma ir gyvybė. Didžiuojamės Jumis, džiaugiamės kartu ir apkabiname.

***Asta Žukauskienė**, gimnazijos direktorė*

Istorinė atmintis, kurios negalime pamiršti

Šiemet sukanka 85 metai nuo pirmųjų masinių lietuvių trėmimų į Sibirą – skaudžios mūsų tautos istorijos dalies, palikusios gilų pėdsaką daugelio šeimų ir visos Lietuvos atmintyje. Minėdami šią sukaktį, gimnazistai dalyvavo parodos, skirtos lietuvių tremčiai, pristatyme ir klausėsi visuomenininko, tremties istorijos tyrinėtojo Gintauto Aleknos paskaitos.

Pristatydamas parodą, G. Alekna pasakojo apie sudėtingą tremtinių dalią, jų gyvenimą atšiauriuose Sibiro regionuose. 1941 m. daugelis tremtinių buvo išvežti į Altajaus kraštą, o dalis vėliau Lenos upe baržomis išplukdyti į Jakutiją, prie Laptevų jūros. Kelionės trukdavo 2–3 mėnesius. Atvykę į tremties vietas žmonės dažnai nerasdavo net elementarių gyvenimo sąlygų – gyvenamuosius barakus turėdavo pasistatyti patys. Pirmoji žiema daugeliui tapo lemtinga: dėl šalčio, bado ir nepakeliamų gyvenimo sąlygų mirė daugybė tremtinių.

G. Alekna papasakojo apie savo ilgametę patirtį organizuojant ekspedicijas į lietuvių tremties vietas. Nuo 1989 m. jis yra dalyvavęs 52 ekspedicijose į Sibirą ir dviejose ekspedicijose į Kazachstaną. Šių ekspedicijų tikslas – surasti tremtinių kapavietes ir įamžinti jų atminimą. G. Alekna minėjo, kad ekspedicijose teko patirti skaudžią tikrovę: vietose, kur kadaise buvo tremtinių laidojimo vietos, šiandien stovi namai, nutiesti keliai, daugelis tremtinių kapinių sunkiai randamos ir atpažįstamos.

Susitikimas su G. Alekna gimnazistams tapo prasminga istorijos pamoka, skatinančia ne tik geriau pažinti skaudžius Lietuvos praeities įvykius, bet ir suprasti istorinės atminties svarbą. Tokie susitikimai primena, kad už istorinių datų slypi tikri žmonių likimai, o mūsų pareiga – saugoti jų istorijas, puoselėti atmintį ir perduoti ją ateities kartoms.

***Silva Paulauskienė**, istorijos mokytoja*

PROJEKTINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS

Projekto NORDPLUS vizitas Norvegijoje

Ar įmanoma per vieną savaitę geriau pažinti gamtą, išbandyti save, susirasti naujų draugų ir dar sužinoti, kaip Norvegijos mokykloje išgyventi be telefono? Pasirodo, tikrai įmanoma!

NORDPLUS projekto vizitas Norvegijoje buvo kupinas naujų patirčių, netikėtų atradimų ir akimirkų, kurios dar ilgai kels šypseną. Projekto tema „Connected with Nature, with Ourselves and Others“ („Ryšys su gamta, savimi ir kitais“) atsiskleidė ne tik edukacinėse veiklose, bet ir kasdienėse situacijose, bendruose nuotykiuose bei nuoširdžiuose pokalbiuose.

Ryšys su gamta

Norvegijos kalvos, miškai ir įspūdingi kraštovaizdžiai tapo natūralia mokymosi erdve. Mokiniai dalyvavo žygiuose ir orientacinėse varžybose, kūrė herbariumus, rinko šiukšles ir mokėsi atsakingiau pažvelgti į aplinką. *„Grynas oras, nuostabūs kraštovaizdžiai ir nepakartojami vaizdai tiesiog gniaužė kvapą“* (Beatričė, Ie kl.).

Ryšys su savimi

Nauja aplinka ir bendravimas su nepažįstamais žmonėmis skatino mokinius išeiti iš komforto zonos, tapti drąsesniais ir labiau pasitikėti savimi. *„Maniau, kad man nepasiseks ir būsiu uždara, bet pradėjusi bendrauti su žmonėmis iš kitos kultūros tapau drąsesnė ir atviresnė“* (Auksė, If kl.).

Ryšys su kitais

Mokiniai stebėjo pamokas Norvegijos mokykloje, pažino kitokias mokymo(si) tradicijas ir susipažino su kitų šalių kultūromis. O mokyklos taisyklė vaikščioti su kojinėmis ar šlepetėmis ir telefonų užrakinimas tikrai sukėlė nuostabą ir smalsumą! Bendri vakarai, žaidimai, pokalbiai ir juokas padėjo užmegzti naujas draugystes. *„Po kelionės turime daug vidinių juokelių. Buvo labai daug juoko ir be galo daug gerų prisiminimų“* (Emyra, Id kl.).

Ką parsivežėme iš Norvegijos?

Naujų žinių, drąsos, draugysčių ir šiltų prisiminimų. Šie mokinių mainai parodė, kad mokytis galima ne tik klasėje, bet ir gamtoje, bendraujant bei atrandant naujus dalykus apie save. Ryšys su gamta, savimi ir kitais – patirtis, kuri lieka ilgiau nei viena projekto savaitė!

Renata Šaltkauskienė, Loreta Giniotienė, *projekto koordinatorės*

ERASMUS+ savaitė: mokomės kartu su partneriais iš Austrijos

Rugsėjo 28–spalio 2 d. Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazija tapo tarptautinio mokymosi ir bendrystės erdve – gimnazijoje viešėjo mokinių ir mokytojų delegacija iš Vienos BROGBORG 15 mokyklos. Penkias dienas trukęs susitikimas tapo prasminga tarptautinio bendradarbiavimo, patirtinio mokymosi, kultūrinio pažinimo ir bendrų atradimų erdve su holistinio ugdymo, CLIL, STEAM, įtraukiojo ugdymo ir tvarumo principais.

Lietuva – ne tik žemėlapyje

Pažintis su Lietuva prasidėjo gimnazijoje. Svečiai iš Vienos susipažino su mokyklos erdvėmis, mokiniais ir mokytojais, integruotoje istorijos ir geografijos pamokoje sužinojo svarbiausius Lietuvos istorijos ir geografijos akcentus. Pažinti šalį vien iš faktų neužtenka – lietuvių kalbos pamokoje austrų mokiniai mokėsi pirmųjų lietuviškų žodžių. Kultūrinė pažintis tęsėsi prie lietuviškų patiekalų stalo: cepelinai, kastinis, sėmeninė, šakotis ir, žinoma, šaltibarščiai.

Mokymasis, kuris išeina už klasės ribų

Kiekviena savaitės diena atvėrė vis kitą mokymosi perspektyvą. Anglų kalbos pamokose mokiniai bendravo ir mokėsi vieni iš kitų, ekonomikos – diskutavo apie žiedinę ekonomiką, tvarumą ir atsakingą vartojimą, o karjeros konsultavimo veikloje svarstė apie ateities pasirinkimus, gebėjimus ir vertybes. Mokymasis buvo grindžiamas ne vien informacijos perteikimu, bet klausimais, diskusijomis, praktinėmis užduotimis ir bendradarbiavimu. Tai leido įgyvendinti vieną svarbiausių vizito siekių – derinti holistinį ugdymą su CLIL metodika ir sudaryti sąlygas mokiniams mokytis kalbos bei dalyko realiose situacijose. Tarptautinė mokymosi patirtis natūraliai susiliejo ir su Europos kalbų dienos veiklomis. Viktorina subūrė Lietuvos ir Austrijos mokinius į bendrą europietišką žaidimą, kuriame kalbos tapo ne mokymosi objektu, o bendravimo priemone.

Gamta tampa laboratorija

Holistinio, STEAM ir tvarumo ugdymo principai atsiskleidė patirtinėje ekspedicijoje po

Kuršių nerijos nacionalinį parką. Įgyvendindami Erasmus+ ir aplinkosauginio švietimo projektą „Ekokarta: tiriame, saugome, kuriame“, Lietuvos ir Austrijos mokiniai leidosi į Juodkrantės sengirę, Naglių gamtos rezervatą ir Mirusias kopas. Keliaudami jie ne tik stebėjo išskirtinį kraštovaizdį, bet ir aiškinosi, kaip veikia trapi pajūrio ekosistema, kokią įtaką jai daro žmogaus veikla ir kodėl jos išsaugojimas yra kiekvieno iš mūsų atsakomybė.

Nuo formulės iki diskusijos

Mokymasis kiekvieną dieną keliavo per skirtingas disciplinas. Matematikos pamokose mokiniai ieškojo sprendimų, etikos veiklose diskutavo, chemijoje eksperimentavo, debatuodami mokėsi argumentuotai reikšti ir pagrįsti savo nuomonę. Ši tarpdalykinė patirtis atskleidė dar vieną svarbią Erasmus+ vizito dimensiją – mokiniai geriausiai mokosi tuomet, kai geba susieti skirtingų dalykų žinias ir pritaikyti jas realiame kontekste. Klausimai, diskusijos, aplinka ir autentiškos erdvės Kryžių kalne, Šaltojo karo muziejuje ir Žemaitijos nacionaliniame parke skatino mokinius mąstyti apie istoriją, jos pamokas ir ryšį su šiandiena.

Europa prasideda nuo mūsų

MEPA užsiėmimas „Europe Starts With Us!“ tapo proga pažvelgti į Europą ne kaip į abstrakčią politinę ar geografinę sąvoką, o kaip į kasdien kuriamą bendruomenę. Paskutinę vizito dieną įvairios savaitės patirtys susijungė į bendrą refleksiją. Mokiniai ir mokytojai dalijosi įspūdžiais, aptarė savaitės patirtis, įvardijo tai, ką išsiveš namo. Diplomas tapo simboliniu vizito užbaigimu, tačiau tikroji jo vertė – užsimezgę ryšiai, naujos idėjos ir patirtys – liks abiejų mokyklų bendruomenėse.

***Silva Paulauskienė**, istorijos mokytoja*

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

Tarptautinis jaunųjų matematikų konkursas IYMC (International Youth Math Challenge)

Arnas Žadeikis, IIIa kl., sėkmingai įveikė kvalifikacinį turą ir yra kviečiamas į pusfinalį.

Matematikos mokytoja Laima Perminė.

Gimnazijos bibliotekos erdvę papuošė skiautiniai

Skiautiniai ypatingi – tai technologijų mokytojos Sigridos Grigorčuk ir gimnazistų siuvimo technikos, tvarumo ir meilės knygoms išraiška. Praėjusiais mokslo metais 103 gimnazistai ir mokytoja skiautinių technika pasiuvo po vieną knygą, o būrelio „Tvari kūryba“ gimnazistės sujungė atskirus knygų blokus į vientisus paveikslus, sukurdamos įspūdingą bendrą meninę kompoziciją.

***Sigrida Grigorčuk**, technologijų mokytoja*

ALUMNŲ SUGRĮŽIMAI

Į gimnaziją sugrįžo mūsų alumnas Gydytojas Andrejus Afanasjevas. Sugrįžo jau kitame vaidmenyje – pasidalyti savo keliu, profesine patirtimi, mintimis ir tuo, kuo šiandien gyvena medicina. Andrejus susitiko su gimnazistais, buvusiais mokytojais, mokytojų bendruomene. Kalbėjomės apie gydytojo darbo kasdienybę ir atsakomybę, profesijos pasirinkimą, šiuolaikinės medicinos galimybes, sprendimus, kuriuos tenka priimti, ir kelią, kuris prasideda dar mokyklos suole. Tačiau turbūt vertingiausia buvo ne vien tai, ką išgirdome apie mediciną. Buvo gera klausytis žmogaus, kuris kažkada vaikščiojo tais pačiais gimnazijos koridoriais, rinkosi, abejojo, svajojo ir iki šiol yra dėkingas mokytojams, prisidėjusiems prie jo sėkmės. Šiandien jis sugrįžo ir savo patirtimi dalijosi su tais, kurie dar tik ieško savojo kelio. Tokie susitikimai labai reikalingi. Juose profesija tampa nebe pavadinimu, o gyvo žmogaus istorija. Juose galima klausti apie tai, ko nerasi vadovėlyje. Ir, regis, pokalbiui pasibaigus klausimų liko dar daugiau nei pradžioje. Gal tai ir yra geriausias prasmingo susitikimo ženklas. Norisi tokių susitikimų dar. Norisi, kad mūsų alumnai sugrįžtų – pasikalbėti, pasidalyti, įkvėpti, o kartais tiesiog priminti, kiek daug skirtingų kelių gali prasidėti čia, gimnazijoje.

„Susitikimas su gydytoju Andrejumi Afanasjevu buvo nepaprastai šiltas ir nuoširdus. Sužinojome apie jo netikėtą profesijos pasirinkimą, drąsius ir rizikingus profesinius sprendimus, medicinos pažangą Lietuvoje, radiologijos srityje. Buvo smagu klausytis šių istorijų, ypatingai, kai mums, gimnazistams, yra aktualu rinktis savo išsvajotosios karjeros kryptį. Alumno istorija įkvėpė ir motyvavo nepasiduoti net sunkiausiuose gyvenimo sprendimuose, pasitikėti savo išmintimi bei savo jėgomis“ (Rusnė Poškutė, IVb).

***Asta Žukauskienė**, gimnazijos direktorė*

GIMNAZISTŲ LITERATŪRINIAI PAMĄSTYMAI

Ic kl. gimnazistai lietuvių kalbos ir literatūros pamokose (mokytoja Violeta Irniūtė) skaitė Kazio Borutos romaną „Baltaragio malūnas, arba kas dėjosi anuo metu Paudruvės krašte“ (trumpiau „Baltaragio malūnas“). Mokiniams skirta kūrybinė užduotis – įsijausti į Pinčuko personažą ir sukurti pasakojimą apie sutarties su Baltaragiu pasirašymo epizodą (atkreipti dėmesį, kaip jis gyveno pelkėse, ko pasigedo, kaip ėmė veikti, kodėl pasiūlė būtent tokią sutartį ir kodėl tikėjosi sėkmės). Tai nemenkas iššūkis pirmos klasės gimnazistui. Mokiniai turi atsiriboti nuo asmeninių vertybių, skaitytojo pozicijos ir įsijausti į veikėjo pasaulėžiūrą. Dalijamės Mato Bogužo darbu.

Aš velnias, vardu Pinčukas, nuo neatmenamų laikų gyvenu Paudruvės pelkėse ir lieknuose. Visą savo gyvenimą snaudžiau liekne, klausydamasis malūno ūžimo, ir man to pakako. Aš niekam nedarydavau nei bloga, nei gera, ir žmonės mane išvis būtų užmiršę, jeigu retkarčiais nebūtų užėję pas mane piemenys ir nebūtų pavaikę po pelkes iš vieno guolio į kitą.

Tada aš supykęs nulįsdavau į negyvenamą plynę ir snausdavau per dienas ir naktis. Atsikėlęs kartais pasvajodavau Baltaragio malūno ūžesyje, kad gal ir neblogai būtų, jei turėčiau pačią; vis dviese smagiau būtų. Bet kur ją gausi? Jokia laumė ar ragana neis už tokio nusmurgusio velniuko kaip aš, o jeigu ir eitų, tai kurgi mes gyventume pelkėse? Tai ir teko man tiktai sapnais pasitenkinti. Jeigu ne tie sapnai ir ne malūno ūžimas, tai man nebūtų buvę daugiau ką veikti. Kai malūnas ūžė, žiūrėk, ir pačios nebereikia. Nebent tik kartais, giliai užsisvajojus, parūpdavo. Aš buvau taip apsipratęs su Baltaragio malūno ūžimu, kad, jam nustojus malti, man pasidarydavo nuobodu ir neramu; be ūžimo negalėjau nei gulinėti, nei apie pačią svajoti. Vieną tylią pavakarę nebesikęsdamas pagaliau atsikėliau iš savo apsamanojusio guolio ir nuėjau Baltaragio aplankyti. Radau jį ant malūno slenksčio sėdintį ir žiūrintį į kitą ežero pusę.

– Labas vakaras, kaimyne, – pasisveikinau ir atsistojau priešais.

Baltaragis buvo taip kažkuo užsisvajojęs, kad visai nepamatė manęs, arba bent jau apsimetė, kad nematė. Kai išgirdo mano pasisveikinimą, pakėlė akis ir peržvelgė į mane kaip kokį nepažįstamąjį.

– Ne, aš malūno neparduodu, – iš karto pasakė jis.

– Man visai nereikia tavo malūno, – trūktelėjau pečiais, – tiktai jo ūžimo. Kodėl tu nemali?

– Man visai nerūpi malimas, – burbtelėjo Baltaragis ir nusigręžė į ežero pusę.

– Tai kas gi tau rūpi? – paklausiau, atsiremdamas į savo lazdą, su kuria atslinkau iki čia.

Jis nieko neatsakė. Aš taip pat sužiurau į ežero pusę.

– Suprantu, – sakau, – ar ne vesti tiktai norėtum?

– O iš kur tu žinai? – nustebo jis ir atsigręžė į mane.

– Ko čia nežinosi? – atsakiau. – Aš ir pats galvojau, kad būtų laikas vesti. Bet galiu dar palaukti, kad tik malūnas ūžtų.

– Tai kas gi toks esi? – paklausė Baltaragis.

– Argi nepažįsti? Kaimynas. Čia pat pakalnės pelkėse gyvenu, Pinčukas.

Nusiėmiau kepeliušuką ir nusilenkiau.

– Tai tikrai toks esi? – perklausė Baltaragis lyg nenorėdamas tikėti, kad aš velniukas, mat jis pamatė du mano ragus, iššokusius kaktoje, kai nusiėmiau kepeliušuką.

– Kaip matai. Ir galiu kaip kaimynas padėti.

Nusišiepiau.

– Kuo gi tu man galėtum padėti? – jis dar labiau nustebo.

– Kad ir padėti vesti tą, kurią nori.

– Tai padėk!

Matydamas progą pagudrauti ir įvelti Baltaragį į pinkles, paklausiau:

– Bet ką man už tai duosi?

– Ko tiktai nori. Imk nors malūną, o priedo senmergę Uršulę, – daug negalvodamas (geras ženklas) atsakė Baltaragis.

– Man to nereikia.

O paskui kiek pasvarstęs pridėjau:

– Jeigu tu man atiduotum tą, ko neturi, bet ką turėsi, kai vesi, tai padėčiau.

– Mielai, – sutiko jis.

Taip! Dabar beliko užtikrinti, kad jis to žodžio laikytųsi. Išsitraukiau iš rankovės popiergalį.

– Tai gerai, – išlanksčiau popiergalį, – pasirašysim sutartį.

– Kam čia ta sutartis? Susitarsim kaip kaimynai.

– Kaimynai kaip kaimynai, – pertariau, – o kad neužmirštume, ką sutarėme, pasirašysime.

– Kam to reikia? Kaimyno žodis brangesnis už auksą.

– Žodis žodžiu, – nenusileidau, – o kas parašyta – kirviu neiškirsi!

Išsitraukiau plunksną iš kepeliušuko ir parašiau sutartį, paskui atkišau plunksną Baltaragiui.

– Bakstelk į mažąjį pirščiuką ir pasirašyk.

Baltaragis dar kiek suabejojo, bet tuo metu anoje ežero pusėje suskambėjo piršlių skambalai. Malūnininkas krūptelėjo. Pasirašė.

– Po dvylikos metų ateisiu pasiimti to, kas man priklauso pagal sutartį, – patenkintas pasakiau ir įsikišau sutartį į rankovę. – Taigi laiko negaišk, kinkyk arklį, pasiimk piršlį ir važiuok pas tą, kurios nori. Po trijų savaičių bus vestuvės.

Šitaip man pavyko apmulkinti Baltaragį, kad jis atiduotų savo dukterį man. Ir dar pasirašė sutartį, tad žodžio nelaužys!

***Matas Bogužas**, Ic klasė*

CITATOS

Lietuviai giliai myli savo žemę, bet pamiršta, kad yra nariai didelio pasaulio, kuriame vyksta amžina kova dėl būvio. Šioje kovoje būtina būti stipriam, kad išliktum. Jei ne kiekybiškai, tai kokybiškai. Tautą, kuri skundžiasi nelaimingu likimu ir per tūkstantį su viršum metų vien tik nustoja savo žemių ir žmonių, gali išgelbėti nebent tik labai didelis ryžtas stiprėti, šviestis, kultūrėti. Idant įgytų nors moralinį svorį tautų bendruomenėje. (Marija Gimbutienė)

Linkiu tau laimės kasdien matyti, koks pasiutusiai gražus šis pasaulis. (Jurga Ivanauskaitė)

Meilė – tai akimirka, švystelėjanti visų saulių ir žvaigždžių visatos spindesiu. (Mikalojus Konstantinas Čiurlionis)

Jei nori būti geriausias, turi daryti tai, ko kiti žmonės nenori daryti. (Maiklas Felpsas)

Jei sakote tik tiesą, jums nereikia nieko atsiminti. (Markas Tvenas)

Pilietiškumas prasideda nuo žinojimo, domėjimosi ir aktyvaus dalyvavimo

Gimnazistai aktyviai dalyvavo visuotinėje teisinių žinių iniciatyvoje – Konstitucijos egzamine.

Tai puiki proga ne tik pasitikrinti, kaip išmanome pagrindinį Lietuvos įstatymą, bet ir dar kartą prisiminti savo, kaip piliečių, teises, pareigas bei atsakomybę už valstybės ateitį.

***Silva Paulauskienė**, istorijos ir pilietiškumo pagrindų mokytoja*

STEAM laboratorijoje medžių lapų paslaptys

Ruduo pats tinkamiausias metas tyrinėti spalvingus medžių lapus. Chemijos pamokose IV kl. gimnazistai atliko praktinį darbą „Medžių lapų pigmentų chromatografija“.

Eksperimentuodami mokiniai tyrinėjo lapuose esančius pigmentus, prisiminė ką slepia RGB žymėjimas, aiškinosi, kaip chromatografijos metodu galima atskirti chlorofilus, karotenoidus ir ksantofilus, kurie suteikia lapams žalią, geltoną bei oranžinę spalvas.

Šis praktinis darbas padėjo gimnazistams geriau suprasti augalų pigmentų įvairovę ir chromatografijos metodo taikymą cheminiams mišiniams atskirti, atrasti inovatyvų STEAM ugdymo pasaulį, praktine veikla prisidėti prie gimnazijos vykdomo švietimo projekto „Ekokarta: tiriame, saugome, kuriame“.

***Snieguolė Vitkevičienė**, chemijos mokytoja*

Po konferencijos

Kadangi mums rūpi moksleivių sveikata, saugumas ir emocinė gerovė, gimnazijos administracijos ir pagalbos mokiniui specialisčių komanda spalio 21 d. dalyvavo Mažeikių rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuro surengtoje konferencijoje „Psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo prevencijos iššūkiai, patirtis ir ateitis Mažeikių rajone“. Konferencijoje pristatyta statistika, psichoaktyviųjų medžiagų vartojimo tendencijos, prevencijos modelių gairės mokykloms, Respublikinio priklausomybės ligų centro (RPLC) Klaipėdos filiale teikiamos paslaugos ir prevencijos galimybės. Labai svarbus ir įdomus buvo R. Jauniškienės (skaitmeninio sąmoningumo ekspertė) pranešimas – „Dozė, kurios kitam neperduosi – probleminis interneto naudojimas“. Mūsų socialiniai partneriai Mažeikių Pavasario progimnazija pristatė „Atsparumo kodą...“, Mažeikių r. Viekšnių gimnazija dalijosi patirtimi vykdant psichoaktyvių medžiagų prevenciją. Konferenciją apibendrino jos moderatorė, priklausomybių konsultantė Gabija Vitkevičiūtė, kuri pateikė atsakymus į klausimą „Ko ieško vartojanti jauna širdis?“

***Jūratė Pivariūnienė**, gimnazijos psichologė*

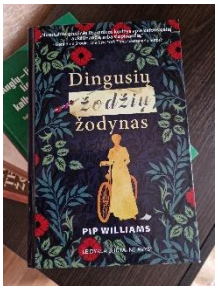
Spalio 23 d. įvyko II-osios Lietuvos mokinių medicinos olimpiados (LitMO) I etapas. Jame savo žinias ir jėgas išbandė itin gausus būrys – net 65 – mūsų gimnazistai. Sveikiname ir linkime sėkmės visuose olimpiados etapuose!

***Lina Vičiulienė**, biologijos mokytoja*

BIBLIOTEKOS SKILTIS

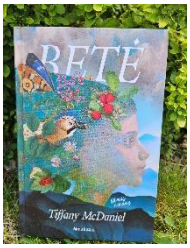
Apie stiprias moteris

Laisvė – tai galimybė rinktis, kaip gyventi. Dar netolimoje praeityje laisvės rinktis moterys neturėjo. **Neturėjo pagrindinių pilietinių, politinių, ekonominių ir socialinių teisių**. Tik pačios atkakliausios ir drąsiausios sugebėjo pasipriešinti laikmečiui ar šeimai, pačios stipriausios nugalėjo sunkumus. Atsitinka taip, kad dėl rasinių ar socialinių aplinkybių moteris dar ir dabar yra engiamos ir išnaudojamos, kenčia prievartą ir pažeminimą. Literatūroje ši tema gana populiari, tad rasti kūrinių apie kovojančias už savo teises moteris nėra sunku. Šį kartą aptarsime du istorinius romanus: Pip Williams „Dingusių žodžių žodynas“ ir Tiffany McDaniel „Betė“.

Žodynus vartome ne kasdien, veikiausiai domimės žodžių rašyba ir reikšme atlikdami tam tikras užduotis, ruošdamiesi akademiniams atsiskaitymams. Dažnas net nesusimąstome, kaip tūkstančiai žodžių sugulė į storus tomus, kaip ilgai ir kiek daug leksikografų, archyvarų, žodyno tikrintojų triūsė atlikdami kruopštų darbą. *„Žodynas, kaip kalba, yra nė akimirką nenutrūkstantis darbas“*, – teigiama Pip Williams romane „Dingusių žodžių žodynas“. Kūrinyje pasakojama apie „Oksfordo anglų kalbos žodyno“ leidybą. XIX a. viduryje Londone nusprendžiama parengti naują žodyną, jo redaktoriumi paskiriamas Džeimsas Marėjus. Kelis dešimtmečius Oksforde, redaktoriaus namų valdoje suręstoje pašiūrėje „skriptoriume“, prie iš visos šalies siunčiamų raštelių su žodžiais dirba būrys žmonių. Kadangi kūrinys nėra mokslinė apybraiža, o lyriškas pasakojimas, tad autorė į garbių vyrų būrį įvesdina moterį ir čia pradedama brėžti romantiškoji linija. Našlaitė Esmė, pagrindinė romano veikėja, prilygsta vyrams protu, o kruopštumu ir išmintimi juos pralenkia. Mergina, užaugusi „skriptoriume“, pastebi, jog į žodyną patenka žodžiai tik iš rašytinių šaltinių, o kur šnekamosios kalbos žodžiai? Esmė renka „išmestus“ žodžius ir deda juos į slaptą dėžutę, kurią pavadina „Dingusių žodžių žodynu“. „Bondmaid“ – žodis, reiškiantis „vergę“, pirmasis patenka į dėžutę, o skaitytojas apčiuopia rašytojos sumanymą atkreipti dėmesį į XIX a. pab. – XX a. pr. Anglijos moterų padėtį. Tai „nematomos moterys“ tinkančios būti tik tarnaitėmis ir namų šeimininkėmis. Kodėl 1928 m. 150 vyrų susirenka paminėti žodyno užbaigimo, tačiau nepakviečia nė vienos moters? Jos oficialiai niekur neminimos, fotografijose neužfiksuotos. Nors yra tikrai žinoma, kad būrys moterų prisidėjo prie šio darbo. Paliečiama sufražisčių (moterų visuomeninio judėjimo už lygias teises) tema. Gal kaip tik moterys vėliau paakino vyrus į žodyną įtraukti ne tik žodžius iš rašytinių šaltinių, bet ir šnekamosios kalbos, žodžius vartojamus ne tik vyrų, bet ir moterų. Juk *„žodžiai mus apibrėžia, paaiškina ir kartais padeda kontroliuoti ir atskirti“*. Atmestų žodžių gelbėtoja Esmė savo gyvenimu patvirtina, kad moterys nėra vien tik tarnaitės, jos iš skaudžių situacijų išeina pakelta galva, joms nebūtina ištekėti, kad turėtų duonos, nebūtina baigti prestižinių universitetų, kad savo protu ir išmintimi pranoktų vyrus. Pip Williams su angliška santūrumu pasakoja apie stiprius išgyvenimus, sunkias emocijas. Kartais vienos moters gyvenimas gali būti didingesnis už dešimtis tomų mokslinių veikalų. Romaną siūlyčiau skaityti ir tiems, kurie nori praplėsti istorijos žinias, ir besidomintiems stiprių, kad ir istorijos vadovėliuose nepaminėtų, moterų likimais.

***Jolanta Čepauskienė**, bibliotekininkė*

Lankantis Vilniaus knygų mugėje, akį patraukė spalvingas ir ryškus knygos viršelis, kurį įsiminiau, o vasaros atostogų metu susiradau šią knygą ir perskaičiau. Tai Tiffany McDaniel istorinis romanas „Betė“. Pasakojimo grožiu ir emocinio gylio atžvilgiu man ši knyga labai panaši į anksčiau perskaitytą Taros Westover romaną „Apšviestoji“, nors abiejų knygų paliestos temos yra skirtingos. Tačiau tegul ryškus ir spalvingas knygos viršelis neapgauna jūsų. Knyga pasakoja apie šeimos ryšius, traumų iš kartos į kartą poveikį, skurdą, rasizmą ir mergaitės pastangas išsaugoti save žiauriame pasaulyje. Ji paremta autorės mamos gyvenimo istorija ir skirta atskleisti moteriškumo galią.

Pagrindinė veikėja – Betė Karpenter – indėniukė, šeštoji iš aštuonių vaikų šeimoje, auga tarp kalvų, kur kiekvienas medis slepia istoriją, o dangus, regis, pilnas dvasių. Motina baltoji, o tėvas kilęs iš čerokių genties. Dėl savo prigimties Betės šeima ilgai klajojo po Ameriką, kol sėslų gyvenimą atrado Ohajuje. Dėl tamsaus gymio Betei teko patirti daug patyčių ir visuomenės (ypatingai vaikų) atstūmimą. Laukinėje gamtoje klausydamasi paslaptingų tėvo istorijų ir stebėdama motinos kasdienybės rūpesčius Betė bręsta pasaulyje, kuriame grožis ir skausmas eina koja kojon. Augdama mergaitė susiduria su patirtimis, kurių vaikui neturėtų tekti išgyventi, tačiau tėvo pasakojimai, artumas gamtai ir gebėjimas savo išgyvenimus paversti istorijomis padeda jai neprarasti vidinės atramos. Tėtis Betei buvo vienintelė paguoda ir užuovėja, jis pasakodamas istorijas mokė tikėti savimi ir save mylėti. Kai ima ryškėti šeimos praeities šešėliai, Betė atranda išsigelbėjimą – pradeda rašyti. Ji patiki popieriui tai, ko negali pasakyti garsiai, ir pamažu iš skausmo audžia grožį. Taip gimsta mergaitė, kuri savo žodžiais išsaugo viską, ką gyvenimas norėjo iš jos atimti.

Knyga verta būti perskaityta. Skaičiau, liūdėjau, žavėjausi išmintimi ir baisėjausi tragedijomis. Nors indėnų kultūra mums be galo tolima, neabejoju, kad labai daug artimo čia ras bet kuris skaitytojas. Šviesos jai teikia meilės išraiškos, prietarų ir papročių svarba, ryšys su gamta (ypatingai didelis dėmesys jai) ir nepalaužiama tėvo dvasia. Jo stiprybė ir išmintis. O kai visa tai įpinta į vaizdingo pasakojimo apvalkalą, neįmanoma likti abejingam. Ši knyga viena iš tų, kurių neužverti kartu su paskutiniu puslapiu. Viena vertingiausių knygos minčių yra tai, kad negalime pasirinkti, kokią vaikystę ar praeitį gausime, tačiau galime ieškoti savo balso ir būdo papasakoti tai, ką išgyvenome. Kartais būtent gebėjimas savo skausmui suteikti žodžius tampa viena stipriausių išlikimo formų.

***Vilija Statkutė**, bibliotekos vedėja*

PROJEKTINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS

Aplinkosauginis švietimo projektas

Įgyvendindami Mažeikių rajono savivaldybės iš dalies finansuojamą aplinkosauginio švietimo projektą „Ekokarta: tiriame, saugome, kuriame“, spalio 12, 16 d. Ic, If ir Ie kl. mokiniai aplankė Telšių regiono atliekų tvarkymo centrą, įsikūrusį Plungės rajone, Jėrubaičiuose. Šis centras ne tik šiuolaikiškai tvarko Telšių regione susidarančias komunalines atliekas, bet ir didelį dėmesį skiria visuomenės švietimui, akcentuoja tinkamą, atsakingą ir sąmoningą atliekų rūšiavimą. Projekto dalyvius centro teritorijoje lydėjo puiki gidė, parodžiusi taikomas atliekų perdirbimo technologijas ir galutinį jų „produktą“. Žaliosios atliekos puikiai panaudojamos kompostavimui, dirvų tręšimui, kitos yra perdirbamos, susmulkinamos ir utilizuojamos. Iš susikaupusių dujų gaminama energija. Mokiniai aktyviai jungėsi į diskusiją, noriai atsakinėjo į gidės ir mokytojų pateiktus klausimus. Grįždami autobuse mokiniai dalyvavo refleksijoje, kuri padėjo įprasminti išvyką ir susimąstyti, kaip kiekvienas galime prisidėti prie švaresnės aplinkos kūrimo.Tikime, kad ši patirtis ne tik praturtino mokinių žinias, bet ir įkvėpė juos tapti aktyviais savo aplinkos saugotojais, taikant aplinkai draugiškus įpročius kasdieniniame gyvenime.

***Aistė Daubarienė**, chemijos mokytoja, **Jolanta Čepauskienė**, klasės kuratorė*

Žemės ir aplinkos meno paroda „Gamtoje iš gamtos“

Mažeikių senamiesčio parke vyksta jau 10-oji tradicinė žemės ir aplinkos meno paroda „Gamtoje iš gamtos“, kviečianti lankytojus atrasti gamtos grožį, kūrybiškumą ir darnų žmogaus bei aplinkos ryšį.

Šiai parodai bendrą kūrybinį darbą iš gamtinės medžiagos „Angelų takais“ sumanė ir įgyvendino taikomųjų technologijų III kl. grupių mokiniai bei būrelių „Tvari kūryba“ ir „STEAM 3D dirbtuvės“ nariai. Jaunuosius kūrėjus įkvėpė gamta, o jų idėją padėjo įgyvendinti mokytojai Asta Milėškienė, Sigrida Grigorčuk ir Raimondas Milėška.

Kuriant darbą pasitelktos gamtinės medžiagos, kūrybinės idėjos ir bendradarbiavimas. Šis kūrinys atskleidžia, kaip iš gamtos dovanų galima sukurti prasmingą meninę kompoziciją, skatinančią pastebėti aplinkos grožį, tausoti gamtos išteklius ir kūrybiškai pažvelgti į mus supantį pasaulį.

***Asta Milėškienė**, dailės mokytoja*

Mokinių verslo inovacijų stovykla

Verslo idėjos gimsta čia – mūsų gimnazijose!

Jaunų žmonių idėjos šiandien – rytojaus verslai! Nuo pirmosios minties iki verslo idėjos pristatymo!

Nuo mokslo metų pradžios II–III kl. gimnazistai kūrė mokyklinio verslo grupes ir verslo idėjas. Mūsų gimnazijoje sukūrėme 60 komandų. O minčių ir idėjų būta tokia gausa ir įvairovė, kad patys to nesitikėjome. Spalio 13 d. Mažeikiuose jau penktąjį kartą surengta Mokinių verslo inovacijų stovykla, subūrusi net 24 mokinių komandas iš keturių rajono gimnazijų: Mažeikių Merkelio Račkausko, Mažeikių Gabijos, Sedos Vytauto Mačernio ir Židikų Marijos Pečkauskaitės. Mūsų gimnazijai atstovavo net 10 geriausių šių metų komandų.

Trečius metus iš eilės jaunųjų kūrėjų susitikimo vieta tapo „Coworking Mažeikiai“ erdvė, kurioje netrūko kūrybinio šurmulio, drąsių sumanymų, diskusijų ir noro savo idėjas paversti realybe.

Stovyklos metu mokiniai ieškojo aktualių problemų sprendimų, kūrė inovatyvių produktų ir paslaugų idėjas, tobulino prototipus, mokėsi dirbti komandose ir įtaigiai pristatyti savo sumanymus. Jaunuosius kūrėjus konsultavo verslo atstovai ir mentoriai, dalijęsi praktine patirtimi, vertingomis įžvalgomis bei patarimais.

Džiugu, kad mokinių idėjose atsispindėjo kūrybiškumas, inovacijos, saugumo sprendimai ir siekis palengvinti kasdienį gyvenimą bei mokymąsi.

Stovyklos pabaigoje visos 24 komandos savo verslo idėjas pristatė vertinimo komisijai. Kiekviena komanda sulaukė įvertinimo ir diplomo už idėjos išskirtinumą, o dalis jaunųjų kūrėjų apdovanoti ir rėmėjų dovanomis.

Dešimčiai geriausiai įvertintų komandų stovykla dar nesibaigė! Spalio 28 d. jų nariai vyks į pažintinę kelionę, kurios metu lankysis AB „Panevėžio stiklas“ ir UAB „Harju Elekter“ įmonėse, susipažins su jų veikla, gamybos procesais bei verslo organizavimo ypatumais. Gimnazistų taip pat laukia kultūrinė programa Panevėžyje ir apsilankymas muziejuje „Dingęs štetlas“ Šeduvoje.

Už galimybę skatinti jaunimo verslumą, ugdyti antreprenerystės kompetencijas ir suteikti mokiniams vertingų pažintinių patirčių nuoširdžiai dėkojame Mažeikių rajono savivaldybei, rajono verslo bendruomenei ir mokyklų administracijoms. Jų palaikymas leidžia

mokinių verslumo ugdymą tęsti ir už mokyklos ribų. Verslumas auga ten, kur susitinka mokykla ir verslas!

Juk verslumas prasideda ne nuo pinigų, o nuo idėjos, drąsos ir noro veikti!

***Rima Meldaikienė**, ekonomikos ir verslumo mokytoja*

„Deutsch verbindet uns!“ („Vokiečių kalba mus vienija!“)

Spalio 13 d. gimnazijoje vyko tarprajoninis renginys „Deutsch verbindet uns!“ („Vokiečių kalba mus vienija!“), skirtas vokiečių kalbos dienoms „Ö kaip vokiškai?“ paminėti. Susitikime dalyvavo Akmenės rajono Papilės Simono Daukanto gimnazijos, Akmenės rajono Akmenės gimnazijos, Mažeikių rajono Viekšnių gimnazijos komandos su mokytojomis. Spalio 13–18 d. visoje Lietuvoje vyksta Vokiečių kalbos savaitė, kurios tikslas – skleisti vokiečių kalbą ir kultūrą, skatinti domėjimąsi šalimi.

Renginį vedė mūsų gimnazijos abiturientai Domantas Turčinskis ir Domantas Šaltkauskas. Sveikinimo žodį tarė gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė. Papilės Simono Daukanto gimnazijos mažieji schauspieleriai (mažieji artistai) susirikusiuosius pradžiugino nuotaikingu pasirodymu „Die Reise zu der Tante Rosi“ („Kelionė pas tetą Rosi“).

Mini konferencijoje gimnazistai pristatė savo pranešimus. Klausėmės įdomių ir informatyvių pasakojimų, o po jų dalyvavome „Kahoot!“ viktorinoje apie Vokietiją. Ją parengė Papilės Simono Daukanto gimnazijos mokinys Benjaminas. Dėkojame jam už įdomius klausimus!

Po viktorinos renginio dalyviai leidosi į „Altstadtrallye“ – orientacinį žaidimą vokiečių kalba po Mažeikių senamiestį. Remdamiesi planu ieškojome konkrečių objektų, tyrinėjome ir pažinome miestą, mokėmės bendradarbiauti, dirbti komandoje ir tobulinti vokiečių kalbos žinias.

„Deutsch verbindet uns!“ renginyje dar kartą įsitikinome, kad svarbiausia – ne pergalė, o draugystė, bendradarbiavimas ir naujos pažintys!

Dankeschön visiems, kurie prisidėjo prie šios dienos kūrimo! Iki susitikimo kitais metais!

***Gytenė Vasiliauskaitė**, IId klasė*

Paskaita „Paauglystės grimasos“

Spalio 8, 13 d. Mažeikių rajono šeimos ir vaiko gerovės centro bendruomeniniuose šeimos namuose vyko paskaita „Paauglystės grimasos“ (lektorius Vaidas Arvasevičius). Šioje paskaitoje dalyvavo ir IId kl. mokinių tėvai. Lektoriaus pagrindinį dėmesį skyrė tėvų ir vaikų tarpusavio santykių, galimų konfliktų ir jų sprendimo būdų analizei. Pranešėjo įtaigumas, verbalinė ir neverbalinė komunikacija, praktiški patarimai nepaliko nė vieno abejingo. Išėjome visi pakylėti, nesinorėjo, kad toks šiltas bendravimas baigtųsi.

Tėvų refleksija, jog *„renginys buvo tikrai įdomus. Ačiū, kad pasidalinote“* pasako viską. Esame labai dėkingi centro direktorei Daivai Meškienei už pakvietimą.

***Sigutė Mackevičienė**, IId klasės kuratorė*

IId kl. gimnazistai dalyvavo nuotolinėje paskaitoje-diskusijoje „Vaikų gerovė skaitmeninėje Europoje: ekranų poveikis ir sąmoningas naudojimas“, kurią organizavo EUROPE DIRECT Šiaulių ir Telšių apskričių bei EUROPE DIRECT Utenos ir Panevėžio apskričių centrai.

Kibernetinės psichologijos analitikė Edita Pocinaitė-Janickė aptarė aktualias šiuolaikiniam jaunimui temas: vis daugiau laiko užimančių skaitmeninių technologijų poveikį kasdienybei, kiek laiko praleidžiame prie ekranų, kokią naudą teikia skaitmeninės priemonės, kokių iššūkių kyla jomis naudojantis pernelyg dažnai. Paskaitoje daug dėmesio skirta sąmoningam technologijų naudojimui: kaip išmokti laiku padėti telefoną į šalį, atsispirti norui nuolat tikrinti pranešimus, atrasti pusiausvyrą tarp virtualaus bei realaus gyvenimo. Diskutuota, kodėl paaugliams ne visada pakanka patiems kontroliuoti savo įpročius, kodėl svarbus suaugusiųjų vaidmuo nustatant aiškias, atsakingą elgesį skatinančias ribas. Ši tema aktuali kiekvienai šeimai ir mokyklai visoje Europoje. EP siekia, kad skaitmeninė erdvė vaikams ir paaugliams būtų saugesnė, ragina griežčiau taikyti ES skaitmeninių paslaugų taisykles, stiprinti nepilnamečių apsaugą nuo žalingo turinio ir priklausomybę skatinančių platformų funkcijų, didinti tėvų ir pačių jaunuolių skaitmeninį raštingumą. Paskaita leido suprasti, kad technologijos gali būti puikus mokymosi, bendravimo, kūrybos įrankis, tačiau svarbu išmokti jomis naudotis atsakingai. Skaitmeninė gerovė prasideda nuo sąmoningo pasirinkimo – valdyti technologijas, o ne leisti joms valdyti mūsų laiką.

***Silva Paulauskienė**, istorijos mokytoja*

Psichikos sveikatos dienos minėjimas gimnazijoje

Spalio 10-ąją minėta Pasaulinė psichikos sveikatos diena. Jos tikslas – priminti visiems, kad emocinė gerovė yra tokia pat svarbi kaip ir fizinė sveikata.

Ta proga gimnazijoje organizuotos specialios integruotos pamokos, kuriose I–II kl. mokiniai diskutavo apie streso įveikimo būdus ir emocijų valdymą, atliko praktines problemų sprendimo užduotis, gilino žinias apie tai, kaip palaikyti vieni kitus ir į ką kreiptis pagalbos sunkią akimirką.

Gimnazijos psichologė Jūratė Pivariūnienė ir socialinė pedagogė Jurgita Turčinskienė dalyvavo Atvirų durų dienoje Mažeikių psichikos sveikatos centre, išklausė centro psichologės paskaitą apie neapdorotas emocijas ir įsitraukė į kitas centro organizuojamas veiklas.

***Vida Šakienė**, sveikatos priežiūros specialistė*

Gimnazistai jungiasi prie projekto „Žvelk giliau“

Psichikos sveikata – žmogaus emocinės gerovės pagrindas, tad gebėjimas į ją pažvelgti atsakingai yra svarbus ir reikalingas įgūdis. Siekiant ugdyti šį įgūdį bei griauti su psichikos sveikata susijusius mitus, visoje šalyje vykdomas projektas „Žvelk giliau“. Jo tikslas – edukuoti ir ugdyti tolerantišką Lietuvos visuomenę, turinčią pakankamai žinių apie psichikos sveikatos svarbą bei problemas; keisti visuomenės nuostatas ir kurti teigiamą pokytį. Prie šios prasmingos iniciatyvos spalio 14–16 d. prisijungė ir gimnazijos I–IV kl. mokiniai.

Refleksija ir emocinis intelektas pamokose

Etikos pamokose kartu su mokytoja Kornelija Juriene, psichologe Jūrate Pivariūniene ir visuomenės sveikatos specialiste Vida Šakiene mokiniai gilinosi į jautrias ir jaunuoliams aktualias temas.

Filmo peržiūra ir refleksija

Gimnazistai žiūrėjo dokumentinį filmą „Gyvenimo driftas“, pasakojantį apie jaunų žmonių išgyvenimus, emocinius iššūkius ir vidinę stiprybę. Po peržiūros mokiniai aktyviai diskutavo, analizavo ir reflektavo filmo sukeltas emocijas, dalijosi įžvalgomis apie pagalbos sau ir kitiems svarbą.

Pačių aktyviausių diskusijos dalyvių laukė maloni staigmena – jie buvo apdovanoti projekto „Žvelk giliau“ puodeliais. Džiaugiamės mūsų gimnazistų branda, atvirumu ir gebėjimu kalbėti apie tai, kas svarbu kiekvienam iš mūsų. Žvelkime giliau kartu!

***Vida Šakienė**, visuomenės sveikatos specialistė*

KALBOS KERTELĖ AR KARTELĖ?...

Kaip rašyti lentelėje: „viso“ ar „iš viso“?

Bendrajam kiekiui reikšti ar sumuojamai lentelės eilutei pavadinti vartojamas **iš viso**, ne *viso*. Kai yra dvi sumavimo pakopos, antrąją galima nusakyti junginiais **galutinė suma, visa suma**.

Kokios dalyvio „sekantis (sekanti)“ vartojimo klaidos?

Dalyvis *sekantis, sekanti* nevartotinas reikšmėmis: 1. „šis, ši, šitoks, šitokia, toks, tokia“ (prieš įvardijimą), pvz.: *Vilniuje šiuo metu veikia sekančios* (taisoma: **šios, tokios**) *parodos:* [...]; 2. „štai kas; štai kodėl“ (prieš aiškinimą), pvz.: *Atsakydamas į Jūsų raštą pranešu sekantį* (taisoma **štai ką**): [...].

Dalyvis *sekantis, sekanti* vengtinas reikšmėmis „kitas, tolesnis, ateinantis, artimiausias“, pvz.: *Statybas numatoma pradėti sekančiais metais* (taisoma **kitais**, **ateinančiais metais**). *Krepšininkai jau pateko į sekantį lygos etapą* (taisoma **į kitą, tolesnį lygos etapą**).

Sekantis tinkamai pavartotas sakiniuose: *Man vis sapnuojasi pasakas sekantis senelis. Jaunimas, atidžiai sekantis pokyčius darbo rinkoje, gali realizuoti savo galimybes. Mane sekantis žmogus staiga sustojo.*

Parengta pagal VLKK Konsultacijų banko rekomendacijas

Sigutė Mackevičienė, informatikos mokytoja,
Dalia Pranciulienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
Birutė Augustanavičiūtė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui